

„A fi sau a nu fi:
iată-ntrebarea.”

respect pentru oameni și cărți

„De s-a întors [Hamlet],
am să-l împing la o ispravă
Ce n-are alt sfârșit decât
sfârșitul”.

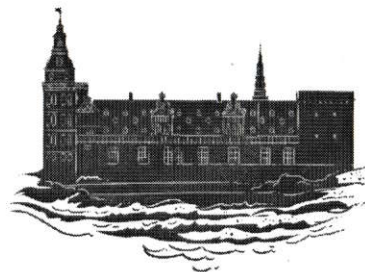
mircea măluț

HAMLET

povestit copiilor și adolescenților

William Shakespeare – Scurtă biografie
Elemente de context cultural-istoric

Copertă și ilustrații: **Giorgian Gînguț**

EDITURA CARMINIS

Ziua morții lui W. Shakespeare, aceeași cu a morții marelui scriitor spaniol Miguel de Cervantes, **23 aprilie**, este decretată:

- Ziua internațională a cărții și a dreptului de autor (Copyright)
- Ziua Internațională a Bibliotecarului și a Bibliotecilor Publice
- Ziua Internațională a limbii engleze

*

Ziua de **15 ianuarie**, ziua nașterii poetului Mihai Eminescu, a fost decretată în Republica Moldova și în România **Ziua Culturii Naționale**.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MĂLUȚ, MIRCEA

Hamlet povestit copiilor și adolescenților : William Shakespeare – scurtă biografie : Elemente de context cultural-istoric / Mircea Măluț. - Pitești : Carminis, 2019
ISBN 978-973-615-015-9
82.09

Copyright © Editura CARMINIS

PERSONAJELE

Hamlet – prinț al Danemarcei, fiul ultimului rege și nepotul lui Claudius, regele actual

Gertrude – regina Danemarcei, mama lui Hamlet, recent căsătorită cu Claudius

Claudius – rege al Danemarcei, fratele Regelui răposat și unchiul lui Hamlet

Duhul Bunului Rege răposat / Fantoma – duhul tatălui lui Hamlet, recent decedat

Ofelia – fiica lui Polonius, îl iubește pe Hamlet

Polonius – șambelanul curții, sfetnic de taină, tatăl lui Laertes și al Ofeliei

Laertes – fiul lui Polonius și fratele Ofeliei

Horatio – prieten și confident al lui Hamlet

Rosencrantz și Guildenstern – curteni, foști colegi de școală ai lui Hamlet

Marcellus, Bernardo, Francesco – ofițeri în garda regelui

Un grup de actori

Gropari

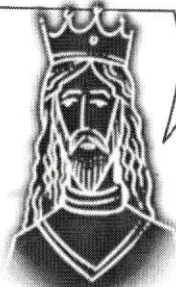

„A fi sau a nu fi:
iată-ntrebarea.”

Hamlet

„Să nu mă căinezi și să ascuți
Cu luare-aminte
tot ce-am să-ți destăinui.
Uciderea-mi mârșavă s-o răzbuni.”

Duhul Bunului Rege

„Mai risipește-ți noaptea,
dragă Hamlet,
Și-l vezi cu ochi prietenoși pe rege,
pe Claudius”

Gertrude

„De s-a întors [Hamlet],
am să-l împing la o ispravă
Ce n-are alt sfârșit decât
sfârșitul.”

Claudius

„Printul Hamlet s-ar cuveni
să afle ce-am văzut.
Vă învoiți să-i spunem, cum ne cer
lubirea ce-i purtăm și datoria?”

Horatio

„S-a-ntors asupra-mi
Hidoasa uneltire.”

Laertes

„Milord, de dragostea-i
m-a-ncredințat
În chip cuviincios.”

Ofelia

„Mă voi piti, milord,
după perdea
S-aud ce fi-va.”

Polonius

HAMLET

A fost odată ca niciodată,
că de n-ar fi nu s-ar mai povesti...
A fost odată un rege blând și
înțelept, ce domnea într-o țară
îndepărtată din Nord, Danemarca.
Trăia fericit alături de frumoasa
lui soție, Gertrude, care-i dăruise
un fiu iubitor, frumos și ager la
mintă, cârmuindu-și cu dreptate
supușii, fericiți că Dumnezeu i-a

învrednicit cu un asemenea Rege.

La aceeași curte trăia fratele Regelui, om pizmuitor și rău, urât, viclean și gelos. Zi de zi ura lui devenea tot mai mare și un gând își făcea loc în mintea lui: cum să-l piardă pe Rege, să se căsătorească el cu frumoasa Gertrude și să ia tronul tânărului prinț Hamlet, fiul Regelui.

Și astfel, într-o după-amiază, când Regele își dormea somnul obișnuit al fiecărei zile, vicleanul lui frate se strecură în grădină,

într-un moment când nici Regina, nici un alt slujitor nu veghea asupra Regelui, și-i turnă o licoare otrăvitoare de cucută în ureche. Pe dată, sângele Regelui se îngroșă, iar pielea lui se făcu aidoma celei atinse de ciumă, bunul Rege sfârșind în chinuri groaznice.

Plânse mult frumoasa Gertrude, plânse mult tânărul prinț Hamlet. Toată țara se îndolie, căci mult își iubiseră stăpânul locuitorii acelei țări și nu mai trăgeau nădejde că vor avea un așa Rege. Fratele

acestua se urcă repede pe tron; viclean cum era, se arată și el foarte îndurerat de moartea fratelui său și, ca să nu fie bănuț de ceva, lansă zvonul cum că Regele murise mușcat de un șarpe veninos pe când dormea în minunata-i grădină.

Trecură două luni și frumoasa Gertrude, văduvă acum, cedă insistențelor și vorbelor mieroase ale noului rege și se recăsători cu acesta, spre marea deznădejde a tânărului prinț Hamlet, ce nu-și putea

îndepărta amintirea iubitoare a tatălui său. Întreaga țară era mâhnită, căci noul rege era un rău cârmuitor, nu-și iubea supușii, petrecându-și timpul în petreceri și desfrâu. În acest timp, țara sărăcea și-și pierdea puterea de altădată, fiind sortită să cadă în mâinile dușmanilor hrăpăreți, ce de mult așteptau un astfel de prilej.

Un zvon, însă, îl neliniștea pe noul rege și somnul lui nu era așa de odihnitor pe cât își

dorea: poporul vorbea, mai pe șoptite, mai cu voce tare, că el era asasinul fratelui său și că fapta-i mârșavă o făcuse pentru a i-o lua pe frumoasa Gertrude și pentru a-l îndepărta de la tron pe tânărul prinț Hamlet. Și azi așa, mâine așa, vorbele acestea ajunseră și la urechile tânărului prinț, iar neliniștea și frământările au crescut peste măsură. Și ale prietenului său, Horațio, la fel.

— Milord, i-a zis într-o bună zi Horațio lui Hamlet, un dor hoinar